

[Dorte Bennedsen]

ske og vanskelige beslutninger, hvis vi da overhovedet vil drømme om at nærme os et samfund, der hviler på et bæredygtigt grundlag. Det er mit håb, at den debat, der har fundet sted her i dag, og måske ikke mindst den fortsatte debat og evaluering, som nu sættes i gang, må føre til, at vi helhjertet går ind i disse problemer.

Visse af ordførernes indlæg i dag har kunnet give indtryk af det modsatte: Vi vil godt være med, hvis og hvis og hvis . . . Lad os dog ikke starte med alle forbeholdene. Lad os i stedet for i erkendelse af, at problemerne er alvorlige, se at få begyndt. Det er muligt, at den barske virkelighed vil vise os, at ikke alt kan lade sig gøre. Lad os så diskutere det til den tid på det konkrete grundlag, men lad os dog lade være med at bremse op, endnu før vi overhovedet er kommet i gang.

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for hendes svarindlæg her i dag. Der var mange ting, jeg kunne kommentere, og jeg synes, det var et godt og et flot indlæg. Jeg vil kun hæfte mig ved en enkelt ting. Det var bemærkningen om, at idealet må være, at vi sætter målene nationalt og så derefter også arbejder for, at de bliver internationale. Jeg tror, det er en rigtig ting, for ellers sker der ikke noget. Så skubber vi, alle landene hver især, hinanden foran os, og der sker ikke noget.

Energiministeren undrede sig over mine, som han sagde, kritiske bemærkninger. Jeg tror, det beror på en misforståelse. Ministeren mente, jeg havde sagt, at der ikke var sammenhæng i tingene, hvis der ikke blev sat krav til udnyttelse af spildvarmen. Det, jeg sagde, var, at vi kunne savne et forslag om, at der for nye værkers vedkommende kom krav om, at de ikke blev godkendt, hvis de ikke fuldt ud udnyttede spildvarmen.

Det er rigtigt, at den nuværende plan hviler på en aftale med Socialdemokratiet. Hensigten med mine bemærkninger var rent faktisk at underbygge de holdninger, der ligger i denne aftale om udbygning af decentrale værker, og sikre, at de også kommer til at gælde længere ude i fremtiden. Vi hører jo så tit, at det er vanskeligt at gå ind og stille nye krav til eksisterende værker. Netop derfor er det dobbelt vigtigt, at vi stiller de rette krav, når det drejer sig om nybyggeri af værker.

Så har jeg et par bemærkninger til hr. Duetoft, som sagde, at det var en underlig dobbeltmoral, at Socialdemokratiet stod her og snakkede miljøpolitik, og så gik man imod EF's braklægningsordninger. Det er, tvært imod at være dobbeltmoral, i overordentlig god overensstemmelse med vores miljøpolitik, når vi er gået imod braklægningsordningerne, for sagen er den, at med EF-braklægningsordningerne er der tale om sort braklægning, og det vil sige, at nedrivningen bliver større, og det bliver en miljøforringende virkning, der kommer ud af det. Dertil kommer, at de er bureaukratiske og ikke til at kontrollere, disse ordninger. Det, vi har sagt, er, at vi vil gerne gå med i et vist omfang, hvis der kan blive tale om grøn braklægning, og i hvert fald til ekstensiveringsordningerne, fordi de både har en positiv indvirkning på miljøet og virker ind på problemet med overproduktionen.

Jeg er ikke helt så klog, som energiministeren var, for jeg vil faktisk gerne kommentere hr. Duetofts bemærkninger om a-kraftværker. Vi hører jo så tit, at det er sådan en ren energiform. Hvorfor går vi ikke ind for den? Jeg skal bare sige to ting.

Det er rigtigt, den er ren, når den er i drift. Men vi har gjort nogle erfaringer, der hed Tjernobyl, og vi ved alle, at der ligger et enormt deponeringsproblem. Det bør man nævne i den sammenhæng.

Til sidst blot dette om CD's begrundelse for ikke at ville stemme for dagsordenen. Jeg er umådelig enig i det, miljøministeren svarede her: CD synes, det er for tidligt, og at der kommer nye rapporter. Jamen der vil, så længe både CD's ordfører og jeg lever, komme rapporter om dette område, for problemerne bliver ikke løst i vores levetid. Det er dog en ejendommelighed at sige, at vi først politisk og på embedsmandsplan, og hvor ved jeg, skal have besluttet, hvad det er, der er rigtigt her i verden, inden vi vil inddrage befolkningen i drøftelserne af det. Tværtimod, det skal begynde derude. Der er stof nok at informere og få debat i gang om, og vi skal have den folkelige debat med, for den er forudsætningen for, at vi overhovedet kan handle fornuftigt på disse områder.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu skal jeg ikke starte en stor debat om brak-